

[Aksel Larsen.]

her paa den høje Valgretsalders, den saakaldte Mindretalsbeskyttelse, den Omstændighed, at Højesteret skal gøres til overordnet for Rigsdagen o. s. v.

Men jeg vil have Lov til at paapege over for de tre Forligspartier, at de spiller et temmelig højt Spil ved deres Optræden. Det fremgaar tydeligt af Forhandlingerne, at de tre Forligspartier gensidig har bundet hinanden til, at hvis man ikke opnaar fuldstændig Enighed om en Ændring i det Grundlag, man er naaet til i Kommissionen, saa vil man ikke foretage Ændringen, og at et enkelt af disse tre Partier er i Stand til at forhindre, at noget fornuftigt bliver gennemført. Det er farligt. Der er jo ingen Tvivl om, at jeg har forstaaet det rigtigt, der er ingen, der har protesteret imod det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, da han skulde forklare det og sagde, at det er en Overenskomst paa samme Maade som Kanslergade-Forliget. Jeg synes ikke, Kanslergade-Forliget var noget synderlig behageligt eller værdigt, dette saaledes at slaa en Handel af, altsaa at de forskellige Partier stemmer for noget, de i større eller mindre Grad er Modstandere af, for at tilkøbe sig Fordele paa andre Omraader. Det faar nu være, hvad det være vil, det var altsaa en Art politisk-økonomisk Handel om den praktiske Lovgivning, men her drejer det sig om Landets Forfatning, her burde man i hvert Fald have et eneste Formaal, nemlig at naa til det bedst mulige Resultat, et Resultat i Overensstemmelse med Folkets Tarv og Ønsker, og ikke have andre Formaal. Men man maa jo have andre Formaal, naar man paalægger sig selv og andre en Haandfæstning af den Art. Det er ingenlunde egnet til at højne Respekten for Rigsdagen, ingenlunde egnet til at højne Respekten for den nye Grundlov og ingenlunde egnet til at højne Respekten for disse Partier.

Hvad Rigsdagsmændenes Antal angaar, synes jeg jo, at 210 er for mange, jeg syntes ogsaa, at 205 var for mange. Jeg mener ikke, man skal give sig til at sammenligne og sige, at Danmark bør ikke have flere Rigsdagsmænd, saadan i Forhold til Befolkningen, end større Lande, men man klarede sig jo nok med noget mindre end 210, og jeg er tilbøjelig til at tro, at 150 ogsaa nok kunde klare Forretningerne, og saa slap man endda for at bryde sin Hjerne med, hvor de saa skal anbringes i dette umulige Hus, hvis Forfatningsændringen bliver til Virkelighed og man faar de 210 ind her i Den Forenede Rigsdag. Man forstaaer, at af praktiske Grunde har vi ikke stillet Ændringsforslag

angaaende Rigsdagsmændenes Antal. Det er jo uhyre svært, saadan som det er formuleret, men jeg ønsker ikke derfor at hemmeligholde min Mening.

Hvad angaar Fordelingen af Rigsdagsmandaterne, er vi absolut Modstandere af det Forslag, det forhenværende Frie Folkeparti har fremsat, og i Henhold til hvilket de ønsker absolut at forfordele Hovedstaden. Det vil vi stemme imod, og mine Bevæggrunde har jeg gjort Rede for ved en tidligere Lejlighed i dette Ting. Jeg ønsker kun at sige til dette Parti, at man er aldeles ikke konsekvent, og det er jo tydeligt, at det ikke er af saa ideelle Grunde, man stiller sit Forslag, som Ordføreren her hævdede. Partiets ærede Ordfører siger, at de fjernest liggende Dele af Landet skal have den største Repræsentation i Forhold til Befolkningstallet, derfor skal Jylland have flere. Hvorfor skal saa Færøerne ikke have flere? Dér holder det ærede Medlem sig til det Tal, Regeringspartierne har foreslaaet; Færøerne ligger saa uendelig langt væk, saa maa de da kunne gøre Krav paa en noget større Repræsentation, end det ærede Medlem ved sit Ændringsforslag tilkender dem.

Der har været talt noget om Spørgsmaalet den nye Rigsdags Forretningsorden og Forretningsordenens Forhold til Grundloven. Jeg vil derom kun udtrykke et Haab om, at den nye Rigsdags Forretningsorden og den Maade, den til den Tid vil blive praktiseret paa, vil være i Overensstemmelse med Grundloven. Det er ikke for at kritisere Folketingets højtærede Præsidium, jeg siger dette, for det er jeg af gode Grunde afskaaret fra, men jeg vil altsaa haabe, at hvis den nye Forfatning bliver en Kendsgerning og Rigsdagen træder sammen, saa bliver den nye Rigsdags Forretningsorden ikke benyttet til at gøre Rigsdagsmændenes Forslagsret fuldkommen illusorisk.

Endvidere vil jeg haabe, at man saa faar en ny Forretningsorden for Rigsdagen, hvad angaar Taleret og Taletid. Det er ikke for det, vi er kommet temmeligt godt ud af det med Taletiden, siden man indførte den nye Forretningsorden, saa det er egentlig ikke af personlige Grunde, jeg beklager mig, men det har siden dengang vist sig, at det var galt med denne Forretningsorden, og med de Erfaringer, man har, kunde man godt lave den om. Det er jo ingen Hemmelighed, at Forretningsordenen partout skulde laves om dengang, fordi der var kommet to Kommuner ind i Folketinget. Nu har man haft os herinde saa længe, saa man har